

[NIEBOJ] *sb m*

A sg nieboja.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Człowiek nie bojący się niczego; odważny, śmiały:

Przysłowie: y przetoż też iáko Nieboiá pies kąfa/ thák theż nieopátrznego Dyabeł sídli á wiąże
(*marg*) Nieboiá pies kąfa á dyabeł theż niedbalcá wiąże. (-) *GilPos* 196 (*Linde*).

Cf **2. BOJ**, NIEBOJAN

FP